

Dzungle Thajska (cast 1.)

Posledná úprava Tuesday, 26 February 2008

Koncom novembra 2005 som sa s otcom vybral na dobrodružnú dovolenku do Thajska. Už dlhé roky nám tá Ázia vrtala v hlave, tak napokon sme sa tam predsa len vybrali. Nezabudnuteľné zážitky sa mi odvtedy vynarajú z mysle každou chvíľou. Celkový dojem - Tu sa musím este vrátiť!

Koniec novembra, čerstvý sneh napadajúci dvere domu, 4 hodiny rano, mrzne až klby vrzgajú. Rodina Perhacov sa berie na dovolenku. Teda len dvaja - Peter a Peter. Ja a otec. Zababuseň v zimno-jesenných veciach, vystúpime v Mnichove na letisku, pozeráme, Terminal 1, Terminal 2, milión chodčiek, milión prepaziek, dva milióny informacných tabulí. Komu to má pomôcť? Nasli sme napokon svojho clovičeka, obdržali letenky a nedockavo sedeli pri presklennej stene.

Hlavou viria každéjaké myšlienky, rozlúčka s priateľkou, rodinou, atď... radosť z nepoznaného dobrodružstva vo vzdialenej krajine... Problém lucenia sa rieši sám, nastúpením do lietadla. Radosť z dobrodružstva sa naplní sama, vystúpením z lietadla.

Už spoza okienka klimatizovaného airbusu sme mohli spozorovať, ako veľmi sme sa mylili, keď sme sa domnievali, že sme oblečení tak akurát správne. Horúci vzduch sa chvel, ľudkovia pobežovali v krataskoch a sandalíkoch, (priamo vedľa pristavacej dráhy hrajú golf, ihrisko ničím neoddelené od dráhy). Vystúpili sme, oviál nas teplejší vzduch. Opustili sme budovu letiska, ovalil nas vlhky, hutný, horúci vzduch. Po pár metroch som už spotený sedel na lavičke pri vlakovom nástupišti a rýchlo-rýchlo vyzuval topánky, daval dole ponožky, nastrokoval sandale. Nohavice sa mi za sortky pred všetkými takto na verejnosti meniť nechcelo, tak som len potíchu trpel.

Po hodinovej ceste v spinavom vagone tretej triedy (sprvu je všetko pre cudzinca také spinavé... potom si zvykne) sme sa vylodili na hlavnej stanici v Bangkoku. Thajské kráľovstvo, o ktorom som dovtedy netušil, že kráľovstvom je, disponuje množstvom portretov kráľa a kráľovnej, vyzobrazených v rôznych etapách ich života. Thajský kráľ, často zachytený s fotoaparátom na krku (malo by vypovedať niečo o jeho nadsení pre fotografiu a spoznávanie vlastnej krajiny), je taký nízky zltý muziček so smiešnymi usami, naozaj polutovania hodný výzor pre človeka v takom postavení. Avšak zo všetkých portretov poviesaných naozaj všade po krajine, vykuuka tak mierumilovne a priateľsky.

Vlaková stanica (veľká škoda, že som si neodfotil) je ciro-cisto na anglický spôsob. Presne takú stanicu máme aj tu, v Brightone. Nie je to stanica, cez ktorú by vlaky prechádzali, ale je to slepá ulica, všetky vlaky v nej nachádzajú konečnú zastávku. Veľký hangar, z jednej strany otvorený pre príchod/odjazd vlakov, z druhej strany priechod do haly, kde sa pohybuje množstvo ľudí a žana zájazdy, lístky na vlak, čokoľvek iné v obchodíkoch. Množstvo malých thajcov ryzuje Bahty z prichádzajúcich turistov. Baht je mena v Thajsku a je veľmi podobná korune. Prakticky, súvis medzi Sk a Bt je rovnaký ako medzi Kc a Sk. Jedna koruna slovenská je pre Thajcov toľko, čo pre Slováka koruna česká. Zevraj má Baht aj nejaké dielce jednotky, akože haliere, len som ich nikdy nevidel, ani si neviem predstaviť ich využitie. (1 Baht = 100 satang)

Aj nás sa jednému síkvnemu podarilo odchytiť. Nedalo sa pred nimi ujsť, keďže sme boli bledí ako riaditelia vaperky, to na nás bolo hneď z výhľadu badať, že v krajine nie sme dlho. Zakúpili sme si teda cestu na juh krajiny, do mesta Surat Thani, nočný spoj poschodovým autobusom s klimatizáciou (kamen urazu).

Vybrali sme sa vyplniť zvyšný čas do centra mesta. Skúsili sme si jazdu novovybudovaným metrom, popozerali sme si nadherný park zázračne umiestnený uprostred betonovej džungle, skúsili sme prvé miestne špeciality, no čo dodať... ažda len fotky.

VIAC A VIAC FOTIEK!